

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ 20-10-

† Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρας Ἀρτεμίου, † τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρός, ἡμῶν Γερασίου, καὶ † τῆς Ὁσίας ἡμῶν Ματρώνης, τῆς Χιοπολίτιδος.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτή μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Ἀπολυτίκια

Τοῦ Ἀγίου Ἀρτεμίου

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ποικίλαις βασάνοις ἐναθλήσας μακάριε, ὡς στερρὸς ἀδάμας τὸν παραβάτην κατήσχυνας· καὶ γὰρ ἐν πέτρα μεγίστη πιεσθεὶς, διὰ τὴν πέτραν Χριστόν, καὶ αἰκισθεὶς στέφος ἐδέξω, τοῦ μαρτυρίου μεγαλομάρτυς Ἀρτέμιε· δόξα τῷ σὲ ἐνίσχύσαντι, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Τοῦ Ὁσίου Γερασίου

Ἦχος α' τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῶν ὀρθοδόξων προστάτην, καὶ ἐν σώματι ἄγγελον, καὶ θαυματοργόν θεοφόρον νεοφανέντα ἡμῖν, ἐπαινέσωμεν πιστοὶ θεῖον Γεράσιμον· ὅτι ἀξίως παρὰ Θεοῦ, ἀπείληφεν ἰαμάτων, τὴν ἀέναον χάριν· ρώννυσι τοὺς νοσοῦντας, δαιμονῶντας ἰᾶται· διό καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν βρῦει ἰάματα.

Δόξα... τῆς Ἀγίας Ματρώνης.

Ἦχος α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μονάσασα θεαρέστως ἐναρέτως ἐβίωσας, καὶ χάριν ἰαμάτων ἐκομίσω Ματρῶνα θεόληπτε· θαυμάσια δὲ τέλεσασα φοβερά, Μονὴν συνεκρότησας ἱερὰν· προσενήνοχας πληθὺν τῶν πιστευσάντων σοι παμμακάριστε· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α'. σπυχολογίαν.

Ἀγίου Ἀρτεμίου

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Βασάνων ἀλγεινῶν, ἀνδρικῶς ὑπομείνας, τὴν ἄπονον ζωὴν, ἐκομίσω παμμάκαρ, Ἀρτέμιε ἔνδοξε, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα· ὅθεν σήμερον, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐορτάζουσα τὴν σὴν πανίερρον μνήμην, ἐνθέως ἀγάλλεται.

Ἀγίου Γερασίμου

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν νέον ἀσκητὴν καὶ Χριστοῦ ὑπηρέτην, Ὀσίων καλλονήν, Ἱερέων τὸ κλέος, Γεράσιμον ὑμνήσωμεν, καὶ ὠδαῖς μεγαλύνωμεν, ὡς ἀσκήσαντα καὶ τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, ἐκνικήσαντα τῇ τοῦ Σταυροῦ πανοπλίᾳ καὶ ῥώμῃ καὶ χάριτι.

Δόξα...τῆς Ἀγίας Ματρώνης

Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὰ φρικτά σου σκάμματα, Μῆτερ Ματρῶνα, εὐφημεῖν οὐ δύναται φύσις βροτεία πρεπωδῶς· πῶς οὖν ἡμεῖς εὐπορήσαιμεν, ὕμνοις ἀξίοις τὸ χρέος ἀφοσιώσασθαι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Χρυσωθεῖσα πνεύματι, Κιβωτὸς ὥφθης ἡ τὸν κόσμον σώζουσα, τῆς καταιγίδος τῆς πικρᾶς, καὶ εἰς λιμένα ἐπάγουσα τῆς σωτηρίας τοὺς θέλοντας σώζεσθαι.

Μετὰ τὴν β΄. σπυχολογίαν.

Ἀγ. Γερασίμου.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Ἀπαν τὸ φρόνημα, σαρκὶ ἐμάρανας, βίου ὀρθότητα, ἀσκήσας ἄριστα, καὶ τῶν καμάτων ἀμοιβήν, τὰ θαύματα ἐκομίσω, ὅθεν καὶ τὸ σκῆνός σου, τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσιμον, βρύει τὰ ἰάματα, τοῖς εἰς

μετὰ πίστεως προσπίπτουσι τῇ θείᾳ σκέπῃ, Πάτερ θεοφρον Γεράσιμέ.

Τῆς Ἀγίας Ματρώνης

Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εξιστᾶ τὰ σὰ σεμνή, πᾶσαν βροτείαν ἀκοήν, καὶ διάνοιαν καὶ νοῦν, ἐκπλήττει μέγεθος τῶν σῶν, ἀγωνισμάτων Ματρῶνα καὶ παλαισμάτων, ἐκ πρώτης ἡλικίας γάρ, ἀκολουθοῦσα Χριστῷ, προθέσει ὀλικῇ, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τὰς τῆς σαρκὸς ἐνέκρωσας, ἀπάσας, ἐπανάστασεις πανθαύμαστε, καὶ διαβόλου, τὴν ἐπηρμένην, ὀφρὺν καθεῖλες καὶ ἥσυχνας.

Δόξα...τοῦ Ἀγίου Ἀρτεμίου.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον.

Ἀρτεμίου τοὺς πόνους ἀνευφημήσωμεν, ἱερῶς ἀθροισθέντες ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ, τοῦ ἀθλοφόρου ψαλμικῶς, ὧ φιλέορτοι, μακαρίσωμεν πιστῶς, καὶ ἐκβοήσωμεν αὐτῷ· ὀπλῖτα τῆς εὐσεβείας, μὴ διαλείπης πρεσβεύων, ὑμῖν δοθῆναι εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον, χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε, χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Τῆς Ἀγίας Ματρώνης

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν ροώδη ἀπείπω Μῆτερ σκη-
νήν, τῆς ἀσκήσεως ἥρω χρηστὸν ζυ-
γόν, Ματρῶνα ἀοίδιμε, καὶ ὀπίσω
εἰσέδραμες, τοῦ Νυμφίου τοῦ κάλ-
λει, ὠραίου καὶ ἔκραζες, ἀποθάνω
ὡς ἶδω, τὴν σὺν ὠραιότητα· ὅθεν
σὺν Ἀγγέλοις ἐντροφᾶν ἡξιώθης,
τῆς αἴγλης καὶ λαμπρότητος, τῆς
Τριάδος θεόληπτε· διὸ πίστει
βοῶμέν σοι· πρόσδεξαι ὕμνους
ἡμῶν, ᾧ σεμνή, τῶν πταισμάτων
ἄφεςιν ἀμείβουσα, ταῖς πρὸς Θεόν
σου πρεσβείαις δεόμεθα.

Ἀγίου Ἀρτεμίου ὅμοιον

Εξ οἰκείων αἱμάτων ὁ ἀθλητής,
ἐαυτῷ πορφυρίδα βάψαι καλῶς,
ὠραῖος τοῖς μίγμασι, τῷ Χριστῷ
προσενήνεκται, τρισηλίου δόξης,
φωτὶ λαμπρυνόμενος· καὶ ἡμᾶς
φωτίζων, αὐτὸν μακαρίζοντες·
ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν
αὐτοῦ μνήμην, τελοῦντες λαμβάνο-
μεν, ἰαμάτων χαρίσματα, ᾧ ἐν πί-
στει βοήσωμεν, πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ
τελούντων τὴν φωσφόρον καὶ
εὐσημον μνήμην σου.

Δόξα... τοῦ Ἀγίου Γερασίου. ὅμοιον

Εγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προ-
σευχαῖς, τὴν ψυχὴν σου κοσμήσας
θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος
τῶν Ἀγγέλων μακάριε, καὶ τῶν
θαυμάτων ὄντως χαρίσματα ἔλα-
βες, τοῦ ἰᾶσθαι τάς νόσους τῶν πί-
στει τιμώντων σε, ὅθεν καὶ δαιμό-
νων, ἀπελαύνεις τὰ πλήθη, καὶ πα-
ρέχεις ἰάματα τοῖς ἀνθρώποις Μα-
κάριε. Θεοφόρε Γεράσιμε, πρέ-

σβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πται-
σμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην
σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τοῦ ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ,
θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαῆς,
ἄσπιλε, ἀμόλυντε, παναμώμητε
Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου
τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπα-
θείας αἴγλη καταύγασον δέομαι,
καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν
μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, με-
τανοίας τε δάκρυσι, καὶ τοῦ ῥύπου
με κάθαρον, ἵνα πόθῳ κραυγάζω
σοι· Θεοτόκε πανύμνητε, πρέσβευε
τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἄφεςιν δωρήσασθαι τοῖς
εὐσεβῶς προσκυνοῦσι τὸν πανά-
γιον τόκον σου.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ
με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ
σῶσον Σωτήρ μου. (δψ)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε
ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ,
πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δψ)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζω-
οῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λα-
μπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱε-
ροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ
τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα,
ἄπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωο-
γονίαν.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον. (δ'ς)

Σπ'χ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ
θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον.

*Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Ἦχος β'.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλει-
ψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Κοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πο-
νηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως
ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου
καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συ-
νελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας
σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθα-
ρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας
τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ
ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνι-
σον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου
τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμο-
νικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου
καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ
Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλ-
λιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαι-
οσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ
τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα
ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντε-
τριμμένον· καρδίαν συντετριμ-
μένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς
οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ
σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαι-
οσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυ-
τώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριόν σου μόσχους.

Δόξα ... *Ἦχος β'*

Ταῖς τῶν σῶν Ὁσίων καὶ τοῦ
Ἀθλοφόρου πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Καὶ τὰ Ἰδιομελα. ἦχος πλ. Β'.

Ἀγίου Ἀρτεμίου.

ἦχος πλ. β'

Γήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου αὐγάζεται ακτῖσι· καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τοῖς ἀνθεσιν ὠραϊζομένη, Ἀρτέμει βοᾷ σοι, θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότατε· μὴ ἐλλείπης πρεσβεύων πρὸς Κύριον.

ἢ

Ἀγίου Γερασίμου ἦχος πλ. β'

Γεράσιμε Ὅσιε, τῇ πολιτεία ἰσάγγελε, καὶ πιστὲ θεράπων Χριστοῦ, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστόν, περισώζε ἡμᾶς ταῖς εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ὅτι πρὸς σὲ καταφεύγομεν.

Καὶ νῦν....

Γήμερον ἡ Παρθένος, συγκαλεῖ Ματρῶνα ἅπαντας, πρὸς λαμπρὰν ἐστίασιν τῶν αὐτῆς παλαισμάτων, αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ ἐκείνης πρὸς τοὺς πόνους ἀνένδοτον, Σατᾶν ἡ ἰσχύς τεθριάμβευται, καὶ δαιμόνων ἡ πληθὺς διωλόλυξεν, ἡμεῖς δὲ τῷ ἐνδυναμώσαντι αὐτήν, δόξαν δῶμεν πάντες Χριστῷ, ὃς φύσεως τὸ χαῦνον δυναμοῖ οἰκείῳ σθένει.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

KANONES

Ὡδὴ α'. Ἀγίου Ἀρτεμίου

ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀναξ Θεὲ τῶν ὅλων, αἵγλην οὐρανόθεν μοι κατάπεμψον, τοῦ ὑμνήσαι ἀξίως τὸν κλεινὸν ἀριστέα Ἀρτέμιον.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰθυνον τοῦ νοός μου, τοῦ Χριστοῦ Ἀρτέμει τὴν κίνησιν, τοῦ δοξάσαι ἀξίως, τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν ἄσμασιν.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμοις τῆς τοῦ Δεσπότη, ἐπακολουθῶν, μάρτυς αὐτόκλητος, θαρσαλέως ἐν μέσῳ, ὑπεισηλθες τρισμακάρο τοῦ σκάμματος.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

ᾨφθης ἀγιωτέρα πάντων τῶν αὐλῶν, ἱκετεύω σε, οὐρανίων ταγμάτων, τῶν παθῶν τῆς ἀχλύος ῥυσθῆναί με.

Ἀγίου Γερασίμου

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν νοῦν μου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Ἄγιε λαμπρῶς ὁδήγησον, καὶ τὸ τῆς γλώττης ἄμουσον σοφέ, ἰν' ἀξίως ἀγῶνας τοὺς σούς, καὶ διαυγῇ παλαισματα, κροτῶν αἰνέσω ἀγαλλομενος.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν πόθον τῶν γεννητόρων ἔνδοξε, οὐδὲν λελόγισαι τὴν πρὸς Θεὸν προκρίνας βιωτὴν, ἐξ ὀνύχων διὸ ἀπαλῶ πάντα λιπὼν Γεράσιμε, Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσιν ἐβάδισας

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τερπνότης, ἡ τῶν παρόντων ρέουσα οὐδόλως ἴσχυσε, τὸ στιβαρὸν ἀμβλύνας σῆς ψυχῆς, καὶ τὸ φίλτρον τὸ πρὸς τὸν Χριστόν, ᾧ κολληθεὶς κατέλιπες, πᾶσαν ἐπίκηρον ἀπόλαυσιν.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Τὴν μόνην, ἐν γυναιξὶν ἀπείρανδρον Ἀγνὴν τιμήσωμεν ἱκετικῶς βοῶντες πρὸς αὐτήν, Γερασίμου λιταῖς τοῦ σεπτοῦ, καὶ σαῖς πρεσβείαις Ἀχραντε, τήνδε τὴν ποίμνην σου διάσωσον.

Ἀγίας Ματρώνης.

Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου

Σπῆχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ματρῶναν τιμήσωμεν, τὴν ἱεράν ᾧ θεόφρονες, καμάτους γεραίροντες τοὺς ὑπὲρ φύσιν αὐτῆς, καὶ τὰ σκάμματα, καὶ τὴν πρὸς ὁράτους, ἀνένδοτον ἔνστασιν, ἐχθροὺς ἀλάστορας.

Σπῆχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀβέβαιον ἄστατον, ἅπαν εἰδυῖα πανθαύμαστε, τερπνὸν τὸ ὁρώμενον, μόνα ἐπόθησας, τὰ ἀόρατα,

Ματρῶνα καὶ ἐμφρόνως, τὰ ἄνω Βασιλεία, κτήσασθαι ἔσπευσας.

Δόξα...

Ὡς κρίνον σε εὖοσμον, ὡς ῥόδον εὐχρουν ὑπέρτιμε, Θεὸς μέσον εὗρηκε, τῶν ἀκανθῶν καὶ αὐτοῦ, κατηγλάϊσε, ταῖς χάρισι Ματρῶνα, καὶ Χίοις σε ἔδειξε δόξαν καὶ καύχημα.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ναὸς καὶ παλάτιον, εὐρυχωρότατον πέφηνας, Θεοῦ παναμώμητε, μόνη χωρήσασα, καθαρότητος, ἀγνὴ περιουσία, χωρεῖν, ὃν οὐ δύναται, εὔρος οὐράνιον.

Ὡδὴ γ'

Ἀγίου Ἀρτεμίου.

Ἦχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πόθῳ πυρπολούμενος, καὶ τῆς εὐσεβείας Ἀρτέμει, μέσον ἔστως μάρτυς τοῦ σταδίου τὸν Βελίαρ, κατήσχυνας.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὀγκίνους κεντούμενος, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑστερούμενος, διὰ Χριστὸν ὅθεν τοὺς στεφάνους τῆς ἀθλήσεως εἵληφας.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, μάκαρ ἀεὶ παριστάμενος, μνείαν ποιοῦ, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει σου τιμώντων τὴν ἄθλησιν.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Ὡς τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν θεωριῶν παμμακάριστε τῶν Προφητῶν αἱ

προρρήσεις πᾶσαι, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεπλήρωνται.

Ἀγίου Γερασίμου.

ᾠχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ως ἔμπορος νουνεχής, τῶν ἐπιγείων τὰ τερπνὰ ἤλευσας, πλοῦτον ποθῶν ἔνδοξε, τὸν ἀληθινὸν καὶ αἰδίων.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, θεοφιλῶς δουλῶσας τῷ Πνεύματι, σκεῦος ἐχρημάτισας, καὶ λαμπρὸν δοχεῖον τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εργάτης ὡς ἀληθῶς τῆς ἀρετῆς ἐδείχθης Γεράσιμε, νοῦν καὶ τὴν διάνοιαν, ἄνω πρὸς Θεὸν ἔχων ἄτρεπτον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Συντήρει Μητέρα Θεοῦ, ἐξ ἐπηρείας τήνδε τὴν ποιμνὴν σου, ἥτις ἐν σοὶ πέποιθε τῇ σῇ ἀρωγῇ καταφεύγουσα.

Ἀγίας Ματρώνης

ᾠχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ασμάτων καὶ κρότων πανολβία, τὰ σὰ ὄντως ἄξια τελεῖ, Θεὸν γὰρ τοῖς σοῖς μέλεσι, τοῖς ἱεροῖς ἐδόξασας καὶ τούτῳ θῦμα γέγονας, καὶ ἱερὸν καλλιέρημα.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υδατος στενώσασα καὶ ἄρτου, ἐνδεία Ματρῶνα κομιδῇ, γαστέρα πᾶσαν ἔφειν, τὴν ταύτης ἐχαλίνωσας· διὸ εὐρυχωρότατον, ἐν οὐρανοῖς πλάτος ἔφθασας.

Δόξα...

Μεγάλως ἀσκήσασα καὶ πόνοις, μεγάλοις τιμήσασα Χριστόν, μεγάλα ὄντως εὐρηκας, ἐν οὐρανίοις τὰ ἔπαθλα, καὶ τὰ βραβεῖα ἔνδοξε, τῶν ὑπὲρ φύσιν καμάτων σου.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Νεκρὸς χρηματίζων οὐ γινώσκω, κακίας τῷ κάρῳ συσχεθείς, καὶ μέθη ἀπογνώσεως, βεβαπτισμένος Δέσποινα· ἀλλ' ἡ νεκροὺς ζώωσαντα τεκοῦσα, αὕτη με ζώωσον. *Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις*

Ὅπ σὺ εἶδ' Θεὸς ἡμῶν,...

Κοντάκιον Ἀγ. Γερασίμου

ᾠχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εγκρατείας Ὅσιε τὸν νοῦν καθάρας, καὶ ἀγνεία σώματος καταλαμπρύνας τὴν ψυχὴν, ἀνεπτέρωθης πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Σὲ τὸν ἐπὶ γῆς νεοφανέντα ἀστέρα καὶ βίῳ ἀγγελικῶν παραδόξως πολιτευσάμενον, καὶ ταῖς φεγγοβόλοις τῶν θαυμάτων ἀκτίσι τηλαυγῶς ἀναλάμπαντα καὶ σεπτὸν δοχεῖον τοῦ Πνεύματος χρηματίσαντα, καὶ τῷ νοητῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας τεθέντα καὶ πᾶσιν ἄφθονος τὰ ἰάματα ἀναβλύζοντα, στέμμασιν εὐφημιῶν ἀναδύομεν καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· τὴν Μονήν, καὶ τὴν Νῆσόν σου, Ἄγιε περισῶζε αἰεὶ ταῖς πρεσβείαις

σου, παντὸς κινδύνου ἀπήμονας· σὲ γὰρ φρουρὸν καὶ φύλακα καὶ προστάτην θερμότατον κέκτηται· καὶ τὸ θεῖόν σου σκῆνος σέβουσαι· πόθῳ τὸ θαυματόβρυτον ἀκαταπαύστως βοῶσί σοι· Χαίροις τὸ ἡμῶν καύχημα Ὅσιε, ὁ ἀναπτερωθεὶς πρὸς τὴν ἄληκτον, καὶ θείαν δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ἡ

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας Ματρῶνας

ᾠχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Οὐδαμῶς τὸ θῆλύ σου, ἐμποδὼν ὥφθης Ματρῶνα, πρὸς τοὺς ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἀγῶνας ὄντως καὶ ἄθλους· ἥσυχνας διὸ τὸν μέγαν νοῦν θεοφόρε, εὐφρανᾶς τὸ γυναικεῖον μεγάλως γένος, τὸ ἐκείνων ταῖς σαῖς νίκαις, προσαφελοῦσα τῆς ἡττης ὄνειδος.

Ὁ Οἶκος.

Τοὺς γενναίους ἀγῶνας ἀγνή, οὐς διήνυσας, οὐ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα ἀλλὰ πρὸς τάς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τῆς ἐξουσίας πυκτεύουσα, τίς ἀξίως θαυμάσειε; καὶ γὰρ ὑπερβαίνει πάντα λόγον καὶ διάνοιαν τὰ σὰ προτερήματα· πῶς σὰρξ οὔσα καὶ αἷμα, γῆ καὶ σποδὸς οὐ πρὸς τὴν κάτω ἔβλεψας φύσιν, οὐ τῇ τῶν ὀρωμένων ἐθέλχθης ἡδύτητι, ἀλλ' ἀπειδες ὅλῳ τῷ νοῖ πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ μόνον τὸ ἀμήχανον ἐκείνο κάλλος ἐπόθησας καὶ τοῖς σοῖς ὑπερφυέσιν ὡς ἀληθῶς σπουδάσμασιν, Ἀγγέλων εὐφρανᾶς συστήματα· ἀνθρώπους ἐξέπληξας· δαίμονας ἥσυχνας· τὸ θῆλυ γένος τετίμηκας, τὸ ἐκείνων

ταῖς σαῖς νίκαις, προσαφελοῦσα τῆς ἡττης ὄνειδος.

Κάθισμα Ἀγίου Ἀρτεμίου.

ᾠχος δ' Ὁ ὑψωθείς

Τὸν στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ τὸν ἀήττητον, καὶ καθαιρέτην τοῦ ἐχθροῦ γενναιότατον, τὸν ἐν μεγίστοις τέρασιν ἐκλάμψαντα, ἅπαντες Ἀρτέμιον, εὐφημήσωμεν πίστει· βρύει γὰρ ἰάματα, τοῖς προστρέχουσι πόθῳ, καὶ καταπαύει πάθη χαλεπά, καὶ τῶν ἐν θλίψει ἀνθρώπων προΐσταται.

Κάθισμα Ἀγίου Γερασίου

ᾠχος πλ. δ' . Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Γεννητόρων τὸν πόθον ὑπεριδὼν, καὶ Χριστὸν ἀγαπήσας ὁλοσχερῶς. αὐτῷ ἠκολούθησας, μέχρι τέλους αἰοίδιμε· τὸν γὰρ σταυρόν σου ἄρας, ἐπ' ὧμων ἀνέδραμες, εἰς ἀβάτους; ἐρήμους, διάγων ὡς ἄσαρκος· ὅθεν καὶ πλουσίας ἀμοιβὰς τῶν σῶν πόνων, ἐδέξω μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου σου, θεοφόρε Γεράσιμε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα...τῆς Ἀγίας Ματρῶνης.

ᾠχος πλ. δ' . Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἀγλαΐαις ἐκλάμψασα ἀρετῶν, κατηγλάϊσας κόσμον ταῖς ἀστραπαῖς, τῶν θείων θαυμάτων σου, ὦ Ματρῶνα θεόπνευστε, καὶ ραθύμων ἐγείρεις, ψυχὰς εἰς ἐγρήγορσιν, ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, καὶ ζῆλον τὸν ἐνθεον· μέγα παρασχοῦσα, πρὸς ἐκμίμησιν ὄντως, ὑπόδειγμα πάνσοφε, σεαυτὴν οἷς ὑπέρτερον,

τῆς τοῦ θήλεως φύσεως, τὸ φρόνημα ἀνέδειξας σεμνή, καὶ ἀνδρικὰ διήνυσας πανεύφημε, ἔνσαρκος ἀσθενεία, ἐπὶ γῆς ἀγωνίσματα.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Τὸ πολύφωτον ὄχημα τοῦ Θεοῦ, τοῦ νοός μου τὰ νέφη τὰ σκοτεινά, Δέσποινα, διάλυσον, τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου· καὶ μετανοίας φέγγει, τὰ ὄμματα φώτισον, τῆς ζοφεράς ψυχῆς μου, παθῶν ἀμαυρότητι, τὰ πεπωρωμένα, καὶ τυφλώττοντα πάντα, τῶν φαύλων μου πράξεων, θολεραῖς ἐπιχύσεσιν, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν κακῶν μου δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν, σὲ γὰρ ἔχω ὁ δοῦλός σου, ὀξυτάτην βοήθειαν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

Κοντάκιον Ἀγ. Ἀρτεμίου.

ᾠχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὖσεβῇ καὶ στεφηφόρον Μάρτυρα, τὸν κατ' ἐχθρῶν νίκης ἀράμενον τρόπαια, συνελθόντες ἐπαξίως νῦν ἐν ὑμνωδίαις εὐφημήσωμεν, Ἀρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι, θαυμαμάτων τε δοτῆρα πλουσιώτατον· πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Τίς τοὺς ἀγῶνας ἐξαρκέσει ἐξειπεῖν Ἀθλοφόρε, ἢ τοὺς πόνους τοὺς σούς, οὓς περ ἀνδρείως ὑπέμεινας, διὰ τῆς πίστεως τοῦ Κυρίου, καὶ τῆς χάριτος ἧς περ κατηξιώθης; οὐκ ἐξαρκεῖ διηγῆσθαι στόμα ἀνθρώπινον· σοφίαν

γὰρ ἐνδεδυμένος καὶ ἀνδρείαν, τὸν πλοῦτον ἐμίσησας καὶ τὴν ἀξίαν τὴν πρόσκαιρον, στρατιώτης φανεὶς γνησιώτατος. Καὶ νῦν πρεσβεύεις Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῇ Κ' τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου, τοῦ ἐκ Τρικάλων τῆς Πελοποννήσου, οὗ τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον λείψανον σῶζεται ἄφθορον ἐν Κεφαλληνίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς Ὁσίας Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἐβόρης, Ἐνόης, Ζεβινᾶς, Γερμανός, Νικηφόρος, Ἀντωνῖνος, καὶ ἡ Ἁγία Μάρτυς Μαναθῶ, ἡ παρθένος, ξίφει καὶ πυρὶ τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος, ζήσαντος ἐπὶ βασιλείας Λέοντος τοῦ Σοφοῦ.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ὡδὴ α'. ᾠχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, παιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

ὥδη γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζωσα καὶ ἄφθορος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ὥδη δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ὥδη ε'

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ὥδη ς'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ὥδη ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὥδη η'

Σπῆχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο,

τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ὡχος δ')

Σπῆχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας

ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία. Ὡδὴ θ'

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἁγίου Ἀρτεμίου.

ᾠχος β' Γυναῖκες ἀκουπίσθητε.

Συνὼν τῷ Παντοκράτορι, Θεῷ μάρτυς Ἀρτέμιε, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, λαμπόμενος ἀθλοφόρε, τῶν ἐκτελούντων μέμνησο, τὴν ἱερὰν καὶ πάμφωτον, πανήγυριν σου ἄσμασι, τοῦ λυτρωθῆναι παντοίων, ἐπιφορῶν σαῖς πρεσβείαις.

Ἁγίου Γερασίου.

ᾠχος β' Γυναῖκες ἀκουπίσθητε.

Προστάτην σε θερμότατον, Κεφαλληνία κέκτηται, φρουρόν τε φύλακα ρύστην, διὸ λαμπρῶς τὴν σὴν μνήμην, πανηγυρίζει κράζουσα· αἰεὶ σκέπε τὴν Νῆσόν σου, καὶ φύλαττε ἀπήμονα λοιμοῦ λιμοῦ, καὶ κινδύνων Γεράσιμε θεοφόρε.

Ἁγίας Ματρώνης.

ᾠχος γ' Ἐπισκέψατο ἡμᾶς.

Τῆς ψυχῆς τὸ τριμερές, εἰς ἀπαθείας ἄβυσσον, κατέδυσας ὦ Ματρῶνα, καὶ ἀβρόχως τῆς ζωῆς, διαγαγοῦσα πέλαγος, πρὸς γῆν τῆς ἐπαγγελίας, τῆς ἄνω κατήντησας.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ἀκρασίας τῷ καρπῷ, ὁ ὄφεις δελεάζων με, ἡδοναῖς θέλγει τοῦ βίου, καὶ παραβάτην ἐντολῶν, τῶν θείων ἀπεργάζεται, ἀλλὰ σὺ τῷ Θεῷ με, Παρθένε κατάλλαξον.

ΑΙΝΟΙ . ᾠχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου γ'

ᾠχος α' Πανεύφημοι μάρτυρες.

Σπῆχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτῃ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Μάρτυς γενναιοφρῶν τοῦ Χριστοῦ, τῇ στερρᾷ ἀθλήσει σου, τοῦ δυσμενοῦς κατεπάτησας, τὰ μηχανήματα, προσπαλαίσας τοῦτον, καὶ Χριστῷ εὐπρόσδεκτος, θυσία προσηnéχθης Ἀρτέμιε· καὶ νῦν παρίστασαι, τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι, εἰς αἰῶνας συναγαλλιώμενος.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Σταυρῷ ὀπλισάμενος Χριστοῦ, μάρτυς ἀξιόγαστε, κατὰ τῆς πλάνης ἐχώρησας, καὶ τὸν ἀντίπαλον,

στερροτάτη γνώμη καρτερῶς ἀνθέστηκας· καὶ τοῦτον ἐκνικήσας σαφέστατα, συμβασιλεύων νῦν, τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν, μνεῖαν ποίει, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Σπῆχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Μαρτύρων ἀγλαΐσμα σοφέ, ταῖς πέτραις σφιγγόμενος, Χριστὸν τὴν πέτραν τὴν ἄρρηκτον, τρανῶς ἐκήρυξας· ἀλλ' οὐκ ἐξηρνήσω, καὶ νῦν συνηρίθμησαι, Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς ἀγαλλόμενος, μεθ' ὧν ἰκέτευε, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Τοῦ Ἀγίου Γερασίμου β'

Ἦχος πλ. δ' *Τί σε νῦν καλέσωμεν.*

Σπῆχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγξ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τί σε νῦν προσείπω Γεράσιμε; ὁδηγὸν τῆς εὐσεβείας, ἀρετῆς ὑπογραμμόν. Ἀσκητὴν; ὅτι γενναίως παρετάξω τοὺς ἐχθρούς. Προφήτην; ὅτι προὔλεγες τά μέλλοντα. Ἀλείπτην; ὅτι πᾶσιν ἐχορήγησας πολλά σου τὰ κατορθώματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπῆχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τί σε ὀνομάσω Θεσπέσιε; χορηγὸν τοῖς ἐνδεέσι, καὶ προστάτην ὀρφανῶν· καὶ διδάσκαλον, παντοίων νοημάτων εὐσεβῶν· καὶ πέλεκυν, ἐκκόπτοντα ζιζάνια, τῆς πλάνης, καὶ ἀπάτης τῶν αἰρέσεων·

πολλά σου τὰ προτερήματα, καὶ ἄξια τὰ χαρίσματα· ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἀγίας Ματρῶνης γ'

Ἦχος. πλ. δ'

Ἦ τοῦ Παραδόξου θαύματος.

Σπῆχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! πῶς καὶ γυναῖκες ὀφρύν, τοῦ μεγάλα, αὐλήσαντος, καθαιροῦσιν ὄφews! πῶς ἰσχὺν ἐνεδύσατο, τὴν κατ' ἐκείνου, τὸ ἀσθενέστατον, τῷ ὄντι φύλον! πῶς εἰς ἀγῶνας χωρεῖ, τοὺς ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἢ τὸ πρὶν εὐόλισθος, φύσις διό, Χριστὸν μεγαλύνομεν τὸν τούτου πρόξενον.

Σπῆχ. **Υ**πομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Ὡ τῆς γενναίας ἐνστάσεως, καὶ παλαισμάτων τῶν σῶν, ᾧ Ματρῶνα θεόληπτε, δι' ὧν ἐκνικήσασα, τὴν δαιμόνων παράταξιν, τὸ κατ' ἐκείνων ἔστησας τρόπαιον, καὶ στεφανίτις ὠφθης ἀναίμακτος, τῆς προαιρέσεως, τὸ σεπτὸν μαρτύριον διὰ παντός, ὑπελθοῦσα πάνσοφε, στερρῶς τοῦ βίου σου.

Σπῆχ. **Κ**αὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὖ ὄλβον ἔσχεν ἀσύλητον, ἢ σὴ Ματρῶνα πατρίς, καὶ σεπτὸν ἀγαλλίαμα, καὶ λιμένα ἄκλυστον, καὶ στερρὸν περιτείχισμα, καὶ κατ' ἐχθροῦ παντός ἀμυντήριον, ψυχῆς καὶ σώματος φυλακτήριον, ἣν καὶ

περίσωζε, διὰ τέλους πάνσεμνε ταῖς σαῖς εὐχαῖς, πᾶν τὸ πρὸς ἐπήρειαν ἀποτειχίζουσα.

(Λέγε Δοξαστικόν οἶον βούλη)

Δόξα...

Ἀγίου Ἀρτεμίου ᾠχος πλ. δ'.

Εἰλικρινῶς σε ποθήσας, ὁ ἔνδοξος ἀθλοφόρος, Χριστὲ ὁ Θεός, τῷ γὰρ σῶ φωτὶ καταυγασθείς, καὶ τοῖς ὅπλοις τῆς πίστεως θωρακισθείς, τὸν τύραννον Ἰουλιανόν, καὶ ἀποστάτην κατήσχυνε, καὶ τοῦ σταδίου ἐν μέσῳ τρανῶς σε ἐκήρυξεν, Ὑῖόν, καὶ λόγον τοῦ ἀοράτου Πατρός, μεθ' οὗ σὺν τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀδιαλείπτως σοὶ παριστάμενος, δυσωπεῖ σε ἐκτενῶς, τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς πάσης περιστάσεως καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἢ

Δόξα...

Ἀγίου Γερασίου. ᾠχος πλ. δ'

Τάδε εἶπεν ὁ Ἀββᾶς ταῖς Μοναστρίαις· τεκνία εἰρηνεύετε ἐν ἑαυταῖς καὶ μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονῆτε· ἀλλὰ ταπεινώσατε ἑαυτάς, διὰ τὸν μέχρι καὶ δούλου μορφῆς, ταπεινωθέντα δί' ἡμᾶς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· τὸ ἱερὸν αὐτοῦ πνεῦμα παρέδωκεν· ὃ συνὸν καὶ συζῶν καὶ συνδιαμένον Χριστῷ, πρέσβευε ἀπαύστως, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ἐτησίως τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

ἢ

Δόξα...

Ἀγίας Ματρώνης ᾠχος πλ. β'

Ἀσμασί τε καὶ κρότοις, ἐπὶ γῆς σεμνὴ ἡμᾶς τοὺς σὲ γεραίροντας,

ἄμειψαι οὐρανόθεν Ὅσια, ἐκμειλίσουσα τὸν Δεσπότην ἡμῖν τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν πρυτανεύουσα, καὶ τὰς ἐναντίας περιστάσεις ἐναπείργουσα, ἵνα ἤρεμον ἐπὶ γῆς βιοῦντες βίον, ἐν εἰρήνῃ τὸν σὲ ἐν δόξῃ στέφαντα Χριστόν, αἰετὶ μεγαλύνωμεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν. ᾠχος πλ. β

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη. ᾠχος πλ. β'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Ὑῖε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὑῖος τοῦ Πατρός, ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἵρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῶ σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς

τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον Τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ποικίλαις βασάνοις ἐναθλήσας μακάριε, ὡς στερρὸς ἀδάμας τὸν παραβάτην κατήσχυνας· καὶ γὰρ ἐν πέτρᾳ μεγίστῃ πιεσθεὶς, διὰ τὴν πέτραν Χριστόν, καὶ αἰκισθεὶς στέφος ἐδέξω, τοῦ μαρτυρίου μεγαλομάρτυς Ἀρτέμιε· δόξα τῷ σὲ ἐνισχύσαντι, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'

ᾠχος β'.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Κ**ύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Ε**ὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ὡχος β'.

Σπῆχ. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

ᾤωσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

ᾤωσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

ᾤωσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ᾤωσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Σπῆχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ἀπολυτίκιον Τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου Ὡχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ποικίλαις βασάνοις ἐναθλήσας μακάριε, ὡς στερρὸς ἀδάμας τὸν παραβάτην κατήσχυνας· καὶ γὰρ ἐν πέτρᾳ μεγίστη πιεσθεὶς, διὰ τὴν πέτραν Χριστόν, καὶ αἰκισθεὶς στέφος ἐδέξω, τοῦ μαρτυρίου μεγαλομάρτυς Ἀρτέμιε· δόξα τῷ σὲ ἐνισχύσαντι, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκια

Τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου

Ὡχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ποικίλαις βασάνοις ἐναθλήσας μακάριε, ὡς στερρὸς ἀδάμας τὸν παραβάτην κατήσχυνας· καὶ γὰρ ἐν πέτρᾳ μεγίστη πιεσθεὶς, διὰ τὴν πέτραν Χριστόν, καὶ αἰκισθεὶς στέφος ἐδέξω, τοῦ μαρτυρίου μεγαλομάρτυς Ἀρτέμιε· δόξα τῷ σὲ ἐνισχύσαντι, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Τοῦ Ὁσίου Γερασίμου

Ὡχος α' Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῶν ὀρθοδόξων προστάτην, καὶ ἐν σώματι ἄγγελον, καὶ θαυματουργὸν θεοφόρον νεοφανέντα

ἡμῖν, ἐπαινέσωμεν πιστοὶ θεῖον Γεράσιμον· ὅτι ἄξίως παρὰ Θεοῦ, ἀπείληφεν ἱαμάτων, τὴν ἀέναον χάριν· ρώννυσι τοὺς νοσοῦντας, δαιμονῶντας ἰᾶται· διό καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν βρῦει ἰάματα.

Τῆς Ἀγίας Ματρώνης.

Ἦχος α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μονάσασα θεαρέστως ἐναρέτως ἐβίωσας, καὶ χάριν ἱαμάτων ἐκομίσω Ματρῶνα θεόληπτε· θαυμάσια δὲ τελέσασα φοβερά, Μονὴν συνεκρότησας ἱερὰν· προσενήνοχας πληθὺν τῶν πιστευσάντων σοι παμμακάριστε· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Ἦχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **γ'**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου Ἀρτεμίου

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ.

Σπ'χ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα β' 1-10

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσῃ ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλήῃ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ὁ λέγω· δῶη γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Εὐαγγέλιον τῆς κ' Ὀκτωβρίου

Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου Γερασίμου.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Καυχῶνται ὅσοι ἐν δόξῃ

Σπ'χ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **ε' 22-ς' 2**

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον τῆς ε' Δεκεμβρίου.

Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας Ματρώνης
Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ

Σπ'χ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **(ια' 1-6).**

Ἀδελφοί, ὅφελον ἀνείχεσθέ μου μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου· ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλῳ· ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρί, παρθένον ἀγνὴν παραστῆσαι τῷ Χριστῷ· φοβοῦμαι δὲ μήπως, ὥς ὁ ὄφις Εὐάν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ

πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν. Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει, ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε, ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον, ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἀνείχεσθε. Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων. Εἰ δὲ καὶ ιδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει, ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.

Εὐαγγέλιον τῶν δέκα Παρθένων.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλουῖα.

Ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὖρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κυρίου, ὅπως ὑμνήσωμεν

τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς
τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστη-
ρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ
ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα,
ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

ἦχος β'

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.